

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211010176
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3211010176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. mája 2013 prejednal o d v o l a n í a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaných

X) C. N.,

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Ul. N. XXXX/X, Q., t.č. zamestnaný J. D. Q.,

X) U. P.,

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom, Ul. T. XXXX/X, Q., t.č. zamestnanec P. N., Q.,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 1T/64/2011 zo dňa 28.11.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaní podľa § 285 písm. b/ Tr.por.

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č. Pv 408/10 zo dňa 06.09.2011, doručenej Okresnému súdu Bánovce nad Bebravu 08.09.2011 pre skutok, že obvinený C. N. dňa 05.06.2010 v čase o 0.10 hodine v obci F. W. na miestnej komunikácii v blízkosti miestneho cintorína po predchádzajúcej slovnej potýčke fyzicky napadol poškodeného I. L. tak, že ho rukou udrhel do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na cestu, kedy k nemu pristúpil aj obvinený U. P. a následne obvinený C. N. a U. P. spoločne viackrát udreli päšťami a kopali nohami poškodeného do celého tela, čím mu spôsobili zlomeninu XII. rebra vpravo, pomliaždenie kolena s odreninou pod jabíčkom a pomliaždenie ľavej očné s okoloočnicovou podliatinou, v dôsledku ktorých bol poškodený I. L. obmedzený na bežnom spôsobe života po dobu 10-14 dní, počas ktorých bol citeľne obmedzený pri vykonávaní bežných hygienických a toaletných úkonov, pri chôdzi, ako aj stravovaní,

prokurátorom kvalifikovaný ako spolupáchateľstvom spáchaný prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva podľa § 20 Tr.zák. k §§ 156 ods. 1 a 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. sa poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Trenčín, Partizánska 2315, 911 01 Trenčín s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní C. N. a U. P. uznaní vinnými v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože obvinený C. N. dňa 05.06.2010 v čase o 0.10 hodine v obci F. W. na miestnej komunikácii v blízkosti miestneho cintorína po predchádzajúcej slovnej potýčke fyzicky napadol poškodeného I. L. tak, že ho rukou udrel do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na cestu, kedy k nemu pristúpil aj obvinený U. P. a následne obvinený C. N. a U. P. spoločne viackrát udreli päťami a kopali nohami poškodeného do celého tela, čím mu spôsobili zlomeninu XII. rebra vpravo, pomliaždenie kolena s odreninou pod jabĺčkom a pomliaždenie ľavej očnénice s okoloočnicovou podliatinou, v dôsledku ktorých bol poškodený I. L. obmedzený na bežnom spôsobe života po dobu 10-14 dní, počas ktorých bol citeľne obmedzený pri vykonávaní bežných hygienických a toaletných úkonov, pri chôdzi, ako aj stravovaní.

Obžalovaný C. N. bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 2, 36 písm. j/, 37 písm. h/, 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému peňažnému trestu vo výmere 600 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Obžalovaný U. P. bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 2, 36 písm. j/, 37 písm. h/, 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému peňažnému trestu vo výmere 600 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. súd obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor a obidvaja obžalovaní. Odvolanie prokurátora bolo podané proti výrokom o treste, v neprospech obidvoch obžalovaných. Prokurátor považoval uložené peňažné tresty za neprimerane mierne, z hľadiska dosiahnutia účelu trestného konania vo vzťahu k individuálnej i generálnej prevencii. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. u obidvoch obžalovaných vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol o uložení trestov odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s povolením podmieneného odkladu na kratšiu skúšobnú dobu. Alternatívne navrhol uloženie peňažných trestov vo vyššej výmere.

Obidvaja obžalovaní podali písomne odvolanie jednak sami, ako aj prostredníctvom spoločného obhajcu. Odvolania smerovali proti výroku o vine. Obžalovaný U. P. najmä namietal, že sa žiadneho

fyzického napadnutia, ani konania voči poškodenému nezúčastnil. Obžalovaný C. N. najmä uviedol, že on sa len bránil proti útoku poškodeného. Keď cítil, že poškodený už ďalej v útoku nepokračuje, ani on už nepokračoval v ďalšom konaní proti nemu. Taktiež zranenia, ktoré uvádzal poškodený, tomuto nespôsobil. Sám poškodený pritom pri lekárskejších ošetrovaniach uvádzal príčinu zranenia rôzne (spadol na koleno).

Obhajca obžalovaných v podrobnom písomnom odôvodnení odvolania namietal, ako niektoré skutkové zistenia súdu prvého stupňa, tak aj použitú právnu kvalifikáciu. K skutkovým zisteniam namietal nedostatočné ustálenie osoby, ktorá napadla iného ako prvá, keď svedok U. sa k tejto otázke nevedel presne vyjadriť a svedok D. označil ako prvého útočníka práve poškodeného. Ďalej podľa obhajcu z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, že by zranenia, ktoré mali byť poškodenému spôsobené, boli zraneniami spôsobeným v príčinnej súvislosti s konaním (nekonaním) obžalovaných. Vo vzťahu k skutkovým zisteniam obhajca navrhol aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaných“, pričom pri možných variantoch skutkového deja má súd zvoliť, po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov, tú, ktorá je pre obžalovaných najpriaznivejšia. V nadväznosti na skutkové nedostatky v rozsudku súdu prvého stupňa namietal obhajca aj správnosť použitých právnych kvalifikácií ako prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. K tomu obhajca podrobne odôvodnil názor v tom, že neboli naplnené zákonné znaky skutkových podstat týchto prečinov. Obhajca taktiež namietol rozhodnutie súdu prvého stupňa v tom, že tento sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, či v konaní obžalovaných nešlo o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť v podobe nutnej obrany. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť s tým, aby obžalovaní boli spod obžaloby oslobodení.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhli strany v konaní (prokurátor, obžalovaní) svojim odvolaniam vyhovieť s tým, aby odvolanie druhej strany bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaných je možné prisvedčiť.

Vo vzťahu k procesnému postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v odvolaniach nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Ďalej k odvolaniu obžalovaných uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, tak aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, otázke skutkového stavu bola venovaná náležitá pozornosť. Na hlavnom pojednávaní boli okrem obžalovaných a poškodeného, vypočutí ďalší priami svedkovia L. U. a T. D.. Práve obsah výpovedí týchto dvoch do veci nezainteresovaných svedkov je podľa názoru odvolacieho súdu dôležitý, ako z hľadiska zistenia skutkového stavu, ako takého, ale tiež niektorých ďalších z právneho hľadiska významných okolností prípadu. Takou významnou okolnosťou je v predmetnej veci ustálenie toho, kto začal fyzický konflikt medzi obžalovaným C. N. a poškodeným I. L., ako prvý. Zatiaľ čo svedok L. U. (kamarát poškodeného) v tomto smere vypovedal na hlavnom pojednávaní rozporne (nevidel, kto koho začal biť ako prvý), v prípravnom konaní videl prvý úder obžalovaného N. poškodenému do hlavy. Svedok T. D. (kamarát obžalovaných) na hlavnom pojednávaní zhodne s prípravným konaním uviedol, že poškodený vybehol z auta a dal obžalovanému N. ranu päťou na tvár. Takýto začiatok skutkového deja pritom korešponduje aj s ďalšou okolnosťou v tom, že vozidlo, v ktorom sa viezol poškodený, ako spolujazdec, „cúvľo“ k obžalovaným v pozdnej nočnej hodine a nie obžalovaní utekali za vozidlom, v ktorom sa viezol poškodený. Poškodený pritom sám potvrdil, že dôvodom na „cúvnutie“ vozidla malo byť to, že obžalovaný N. hodil niečo do okna (špak z cigarety potvrdil svedok L. U. - vodič auta). Takýmto spôsobom to bol práve poškodený, ktorý celý neskorší konflikt prakticky „vyprovokoval“ a začal.

K obrane obžalovaného U. P. o tom, že sa fyzického konfliktu nezúčastnil, senát odvolacieho súdu v zhode s názorom súdu prvého stupňa uvádza, že tu opäť je možné vychádzať z výpovede

nezainteresovaného priameho svedka T. D. (kamaráta obžalovaného), ktorý zapojenie sa tohto obžalovaného do bitky vo svojej výpovedi potvrdil.

Ďalšou okolnosťou, ktorá má význam pre správne právne kvalifikovanie skutkového deja, je tiež správanie sa poškodeného bezprostredne potom, čo mu mali obžalovaní spôsobiť, v skutkovej vete rozsudku uvedené zranenia. Z hľadiska skutočného pôvodu jeho zranení, ale najmä celkovej vieryhodnosti usvedčujúcej výpovedi poškodeného, nemožno prehliadnuť tú okolnosť, že poškodený na prvom pohotovostnom ošetrovaní (u MUDr. Martina Rusa) hovoril len o zranení ľavého kolena s tým, že sa sám potkol a spadol. O zavinení tretích osôb nehovoril nič, pričom predtým v noci ani nepočkal príchod príslušníkov PZ, ktorých zavolať svedok L. U..

Takéto nelogické správanie sa poškodeného bezprostredne potom, čo mal byť „zbitý“ obžalovanými, podľa jeho tvrdenia bez príčiny, tiež nevyklučuje tú skutkovú okolnosť, že poškodený si bol vedomý svojho „aktívneho“ podielu na svojom zranení. Preto v prvých hodinách po svojom zranení zrejme ani nemal záujem, aby sa vec vyšetrovala cestou polície.

Umožňuje to potom urobiť aj záver, že v konaní najmä obžalovaného C. N., prinajmenšom prvotná pohnútkou fyzického konfliktu s poškodeným, bola „obrana“ pred jeho slovným, resp. aj fyzickým útokom. Podľa § 25 ods. 2 Tr.zák. však nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku. Obžalovaný C. N. pritom v konečnom dôsledku prakticky odplácal poškodenému svoje fyzické napadnutie, pričom rozsah jeho fyzického násillia ďaleko prekročil rozsah preukázaného použitého násillia poškodeným. Pri tejto „odplate“ mu pritom pomáhal aj ďalší spoluobžalovaný U. P..

Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych okolností odvolací súd hodnotil závažnosť konania obžalovaných odlišne od názoru súdu prvého stupňa. Podľa § 10 ods. 2 Tr.por. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosť, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná. Senát odvolacieho súdu je toho názoru, že najmä vyššie uvedené okolnosti prípadu, miera zavinenia, ale tiež pohnútky páchatelov svedčia v ich prospech do tej miery, že v ich konaní by mohlo ísť o priestupok. Predmetný skutok sa stal 05.06.2010, pričom teda už uplynula dvojročná doba na prejednanie priestupku.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na oslobodenie obžalovaných spod obžaloby, odvolací súd odvolanie prokurátora, smerujúce proti výroku o treste, ako nedôvodné zamietol (bod II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.